

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce:

- a) **H. A.**, narozený X,
státní příslušnost Irák,
t. č. Zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová, Jezová 1501,
294 21 Bělá pod Bezdězem,
- b) nezletilý **R. A.**, narozený X,
státní příslušnost Irák,
t. č. Zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová, Jezová 1501,
294 21 Bělá pod Bezdězem,
zastoupený bratrem žalobcem a)

proti

žalovanému:

**Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje,
odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání
a eskort,
sídlem Masarykova 27, 400 01 Ústí nad Labem,**

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2022, č. j. KRPU-174360-26/ČJ-2022-040022,

takto:

I. Rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 22. 9. 2022, č. j. KRPU-174360-26/ČJ-2022-040022, se **zrušuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, ze dne 22. 9. 2022, č. j. KRPU-174360-26/ČJ-2022-040022, kterým bylo rozhodnuto, že se žalobce a) podle ustanovení § 129 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 129 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zajišťuje za účelem jeho předání podle přímo použitelného právního předpisu Evropské unie, kterým je nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 26. 06. 2013, č. 604/2013, (dále jen „dublinkské nařízení“) a podle ustanovení § 129 odst. 7 zákona o pobytu cizinců byla stanovena doba zajištění na 30 dnů od okamžiku omezení osobní svobody žalobce a).

Žaloba

2. Žalobci v žalobě namítali, že žalovaný porušil § 3, § 50 odst. 2, 3 a 4, § 52 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“), čl. 3 a 37 písm. b) Úmluvy o právech dítěte, čl. 3, čl. 5 a čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, § 129 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců ve spojení s čl. 8 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a č. 5 odst. 1 písm. f) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
3. Dále namítali, že žalovaný nedostatečným způsobem zohlednil nezletilost a nerefletoval nejlepší zájem dítěte v případě žalobce b), jehož nezletilost nebyla zpochybňována. Zdůraznili, že v žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný vůbec nijak nezohlednil skutečnost, že žalobce b) je nezletilou osobou ve věku 11 let. Na žalobce b) se tak vztahují zvláštní právní záruky z hlediska ochrany práv dítěte. Považují tedy rozhodnutí za nepřezkoumatelné.
4. Žalobci rovněž poukázaly na skutečnost, že žalobou napadené rozhodnutí nemůže obstát ani z hlediska Úmluvy o OSN o právech dítěte, ani z hlediska Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, neboť dle žalobců došlo k nepřípustnému omezení osobní svobody dítěte pouze z důvodu pobytového stavu doprovázející osoby. Zdůraznili, že žalovaný dopady svého rozhodnutí do práv žalobce b) vůbec nijak nezkoumal. Nijak se nezabýval podmínkami, které v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá - Jezová panují, a nijak neověřil, zda jsou tyto vhodné pro pobyt nezletilých. Žalovaný se nijak nezabýval nejlepším zájmem dítěte ani ve vztahu k alternativám zajištění a možnostem realizace návratu v kontextu individuálních skutečností, které žalobce vedly k opuštění rodné země.
5. Žalovaný žádným způsobem nezohlednil onemocnění žalobce b), ačkoliv na něj žalobce a) ve své výpovědi výslovně upozornil. Žalovaný blíže nezjišťoval, o jaké obtíže se jedná a zda jsou slučitelné s pobytem v zajišťovacím zařízení. Žalobci trvali na tom, že žalobce b) trpí astmatem a kolitidou (chronický zánět střev) – viz zdravotní zpráva Dr. Med. J. K. ze dne 5. 2. 2019. V tomto směru žalobci poukázali na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2022, č. j. 1 Azs 218/2021-71. Trvali na tom, že žalovaný se měl zdravotním stavem žalobce b) zabývat a měl ověřit, zda je pro něj v zařízení pro zajištění cizinců Bělá - Jezová dostupná péče odpovídající jeho stavu.
6. K otázce možnosti realizace transferu žalobci poukázali na skutečnost, že se žalovaný nezabýval stavem rumunského a bulharského azylového řízení z hlediska nejlepšího zájmu

dítěte. Poukázali na skutečnost, že v minulosti se proti vydávání nezletilých osob do Rumunska opakovaně vyslovily české soudy a proti transferům nezletilých osob do Bulharska se vyslovily soudy v jiných členských státech EU. Poukázali na různé zprávy z let 2016 až 2017, na základě kterých byly pozastaveny transfery nezletilých do Bulharska a Rumunska v důsledku systémových nedostatků v azylovém řízení v Rumunsku a Bulharsku. Zdůraznili, že žalovaný ani v tomto směru nezohlednil skutečnost, že v případě žalobce b) by byla předávána osoba nezletilá. V tomto směru odkázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2021, č. j. 5 Azs 166/2020-54.

7. Dále žalobci namítali, že se žalovaný nedostatečně zabýval alternativami k zajištění. Uvedli, že mohli být umístěni do přijímacího střediska v Zastávce u Brna. Trvali na tom, že vzhledem ke skutečnosti, že žalobce b) je nezletilým dítětem, měl žalovaný přistoupit k uplatnění mírnějšího opatření. Minimálně měl žalovaný zvážit uložení zvláštního opatření podle § 123b odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců a jeho případné neuložení řádně odůvodnit, a to i s ohledem na nejlepší zájem dítěte.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

8. Žalobce ve svém vyjádření zrekapituloval dosavadní průběh řízení. Žalovaný trval na tom, že žalobce a) nebyl zajištěn pouze kvůli svému pobytovému stavu. Rovněž trval na tom, že nebylo možno rozhodnout jinak, neboť žalobce přicestoval v úkrytu za pomoci převaděčů. V zemi, kde požádal o azyl, nesetřval až do rozhodnutí tamních orgánů a v úkrytu v kamionu pokračoval dál, neboť jeho cílem bylo Německo, kde chtěl, aby se léčil jeho mladší bratr, který společně s ním cestuje. Na území České republiky přicestoval žalobce a) bez cestovního dokladu, pobýval zde neoprávněně, stát, kam má být předán, nesousedí s Českou republikou a z chování žalobce jednoznačně vyplývá nezpochybnitelný úmysl pokračovat v cestě do cílové země, tedy Německa. Z výpovědi žalobce a) rovněž jednoznačně vyplývá, že se do Rumunska ani Bulharska vrátit nechce a po propuštění chce pokračovat do Německa. Žalobce a) rovněž uvedl, že nemá žádné finanční prostředky a na území České republiky nikoho nezná. Žalovaný postupoval v souladu s ustanovením § 129 odst. 4 zákona o pobytu cizinců a rozhodl o zajištění žalobce a), neboť má za to, že v tomto případě existuje vážné nebezpečí útěku. Žalovaný trval na tom, že pečlivě posoudil i možnost užití mírnějších donucovacích opatření. Jednotlivá zvláštní opatření jsou řádně odůvodněna v rozhodnutí, a to zejména na straně 6 a 7.
9. Dle žalovaného rovněž není pravdou, že se nezabýval posouzením systémových nedostatků v Rumunsku a v Bulharsku. V tomto směru poukázal na rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2018, sp. zn. 4 Azs 73/2017, ve kterém je mimo jiné uvedeno, že správní orgán se nemusí vyslovit k otázce systémových nedostatků ve státě, kam má být cizinec předán, jestliže námitka nebyla v řízení před správním orgánem vůbec uplatněna, a pokud správní orgán poté, co se touto otázkou zabýval, dospěl k závěru, že k systémovým nedostatkům ve státě předání nedochází, případně o jejich existenci nejsou důvodné pochybnosti. Dále zdůraznil, že není možné si vybírat stát, ve kterém bude cizinec žádat o mezinárodní ochranu, pokud chce jakýkoliv cizinec si zvolit stát, ve kterém hledá ochranu ve formě mezinárodní ochrany, musí do tohoto státu vstoupit, byť i nelegálně, jako do prvního státu, s ohledem na výše uvedené skutečnosti byl tedy žalobce a) zajištěn podle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 3 zákona o pobytu cizinců za účelem předání dle dublinského nařízení. K pobytu v Rumunsku a Bulharsku žalobce a) uvedl pouze, že tam pár dní s bratrem pobývali v táboře. Žádné jiné skutečnosti k případným systémovým nedostatkům v Rumunsku a Bulharsku či jiným

důvodům, které by případně bránily v přemístění do těchto zemí, žalobce a) neuvedl. Žalovaný zdůraznil, že se pečlivě zabýval případnými systémovými nedostatky v Rumunsku a Bulharsku zejména na stranách 4 a 5 napadeného rozhodnutí, a to i na základě samotným žalobcem uvedených informací ve výpovědi, který k věci uvedl toliko shora popsané, a to, že se tam nechce vrátit, neboť jeho cílem je požádat o azyl v Německu. Žalovaný rovněž zhodnotil případné systémové nedostatky i na základě dostupných informací ze své úřední činnosti. Z této úřední činnosti je žalovanému známo, že navrácení cizinců do Rumunska a Bulharska v rámci dublinského nařízení probíhá. Veškeré tyto okolnosti a skutečnosti žalovaný zahrnul, jak do svého spisového materiálu, tak i do odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný tedy zhodnotil, že předání do Rumunska a Bulharska je v tuto chvíli a v tomto individuálním případě potenciálně možné. Žalovaný zdůraznil, že účelem zajištění není, aby zevrubně a vyčerpávajícím způsobem byly vyřešeny veškeré v úvahu přicházející otázky týkající se situace a stavu žalobce a jeho celkového osudu na území členských států. Z kvalitativního hlediska dle jeho názoru nutně existuje rozdíl mezi posouzením relevantních skutečností v řízení o zajištění podle § 129 odst. 1 a 3 zákona o pobytu cizinců, oproti například dublinskému řízení, ve kterém je jednoznačně širší prostor pro posouzení situace žalobce.

10. Ve vztahu k žalobci b) žalovaný uvedl, že tento cestuje společně se svým zletilým bratrem a nelze jej tedy považovat za nezletilého cizince bez doprovodu. V souladu s přáním obou žalobců tedy nezletilý žalobce b) nebyl oddělen od svého staršího bratra a nebyl umístěn do zařízení pro děti, ale na výslovné přání žalobců byli tito společně umístěni do zařízení pro zajištění cizinců Bělá - Jezová, které je zvláště uzpůsobeno pro umísťování rodin s dětmi. Žalovaný tak umístil bratry společně do speciálně uzpůsobeného zařízení tak, aby jednal v souladu s jejich přáním a úmyslem, zejména pak v nejlepším zájmu nezletilého. Žalovaný zdůraznil, že ubytováním žalobce b) v zařízení pro zajištění cizinců nedošlo ke zbavení jeho osobní svobody ani k porušení práva na rodinný život ve smyslu čl. 8 Úmluvy o právech dítěte. Nešlo tedy v žádném případě o zajištění nezletilého. Žalobce b) je v zařízení pouze ubytován a za splnění určitých podmínek je může opustit, nejde tedy o omezení osobní svobody ani jiného práva volného pohybu. Je obecně známou skutečností, že Zařízení pro zajištění cizinců Bělá - Jezová je speciálně uzpůsobeno tak, aby splňovalo podmínky pro umístění rodin a nezletilých cizinců bez doprovodu. Toto zařízení je určeno speciálně pro rodiny s dětmi, kdy zde mají i svůj ubytovací blok. V uvedeném zařízení jsou pro ubytování rodin s dětmi k dispozici samostatné pokoje ve zcela novém objektu zbudovaném právě s ohledem na potřeby rodin s dětmi, adekvátní vybavení dle věku dětí je dostupné. Je zde i dostupnost lékařské péče, jak pro dospělé, tak i pro děti. V zařízení je zajišťována školní docházka, a to ve spolupráci se Základní školou Bělá pod Bezdězem. Dále je zde i široká nabídka volnočasových aktivit, jak pro dospělé, tak pro děti. Pro děti jsou zajišťovány i aktivity mimo zařízení. Personál v zařízení je specializovaný na rodiny s dětmi, jsou zde sociální pracovníci a pedagogové volného času. K dispozici je rovněž bezplatné právní poradenství v pravidelných intervalech společně s možností tlumočení. V posledním období došlo k odstranění drtivé většiny režimových opatření, a to zejména v novém bloku. Byly odstraněny mříže v oknech, ostnatý drát ve většině oplocení, došlo ke změně odívání bezpečnostní agentury, je volně dostupné dětské centrum, jídelna, právní poradenství a okénko "24/7 dispečinku". Došlo tak ke zvýšení volného pohybu v rámci areálu. Došlo rovněž ke zneviditelnění hlavního oplocení zeleným nátěrem a k vysazení zeleně. Vybudováním nového bloku pro rodiny s dětmi tak došlo k minimalizaci nutnosti organizování pohybu ubytovaných cizinců v rámci objektu a dalšímu snížení faktorů, které mohou u dětí vyvolávat tíseň. Otevřením nového bloku se

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T

zařízení posouvá na další úroveň a k hodnocení vhodnosti podmínek již proto nelze použít žádné z předchozích zpráv nejrůznějších subjektů. K maximálně příjemnému charakteru zařízení v rámci kontextu detence přispívá i to, že zařízení je umístěno v klidném a čistém prostředí uprostřed lesů poblíž Chráněné krajinné oblasti Kokořínsko. Všechny tyto informace jsou všeobecně známé a jsou přístupné i veřejnosti, a uvádí je i například zpráva veřejného ochránce práv. Žalovaný rovněž nesouhlasil s tím, že se nezabýval zdravotním stavem žalobce b). Ze spisu vyplývá, že si před převozem a umístěním žalovaný opatřil lékařskou zprávu a nezletilý byl řádně vyšetřen. Byly mu předepsány léky a společně se správou vše bylo předáno při umístění nezletilého do zařízení pro zajištění cizinců. Lékař jednoznačně ve své zprávě došel k závěru, že převoz i umístění nezletilého je možné. Vzhledem ke shora uvedenému je dle žalovaného zřejmé, že zařízení v Bělé - Jezové je plně vhodné pro umístění nezletilého, kterému bylo diagnostikováno astma a že nezletilý byl v době umisťování do zařízení ve stabilizovaném stavu. Žalovaný rovněž zdůraznil, že žalobce a) i žalobce b) mohli kdykoli požádat o další vyšetření a pomoc, která je velmi dobře v zařízení dostupná. Žalovaný trval na tom, že sice neoznačil v žalobou napadeném rozhodnutí žalobce b) za zranitelnou osobu, ovšem zajistil jeho zdravotní kontrolu a teprve po zjištění, že jeho zdravotní stav umístění v zařízení pro zajištění cizinců nebrání, přistoupil k rozhodnutí o zajištění žalobce a).

11. Dále žalovaný uvedl, že z rozsudků soudů je mu známo, že ustanovení § 125 zákona o pobytu cizinců se vztahuje i na daný případ. Trval na tom, že zajištěním žalobce a) na dobu 30 dnů nepřekročil maximální délku zajištění rodiny s dětmi, která je dle uvedeného ustanovení 90 dnů. Trval rovněž na tom, že doba zajištění v napadeném rozhodnutí byla stanovena v souladu s dublinským nařízením.

Posouzení věci soudem

12. O žalobě soud v souladu s § 172 odst. 5 věta druhá zákona o pobytu cizinců rozhodl bez jednání, neboť žádný z účastníků řízení nenavrhл nařízení jednání a ani soud nepovažoval nařízení jednání za nezbytné.
13. Napadené rozhodnutí žalované soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během třicetidenní lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 172 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
14. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobci jeli ve vozidle, které pronásledovala vozidla německé celní správy až na území České republiky. Po zastavení vozidla byli žalobci zajištěni. Žalobci nemohli nijak prokázat svoji totožnost. Při podání vysvětlení žalobce a) uvedl, že s ním cestuje jeho mladší bratr, kterého mu rodiče svěřili na cestu. Z Iráku vycestovali začátkem září 2022 do Turecka, kde jim cestovní pas i občanský průkaz sebrali převaděči. Následně nastoupili s bratrem do kamionu, kterým cestovali dále s přestupem do dalšího kamionu až do Srbska. Tam asi po dvou dnech přešli plot na území Maďarska. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T

Následně asi po dvou dnech pro ně přijelo vozidlo, které je odvezlo na Slovensko ke hranicím s Českou republikou. Hranice přešli pěšky. Následně je vyzvedlo vozidlo, ve kterém byli zadrženi. Cestu platil otec žalobců. Žalobce a) uvedl, že z domovského státu vycestovali kvůli zdravotnímu stavu mladšího bratra, neboť chtěl, aby se léčil v Německu, protože v Iráku či Turecku mu potřebnou léčbu nemohou poskytnout. Uvedl, že mladší bratr trpí problémy s dýcháním. Uvedl, že jim v Bulharsku a Rumunsku brali otisky prstů, ale neví, že by někde žádali o mezinárodní ochranu. V Bulharsku a Rumunsku byli umístěni v nějakém táboře. Žalobce a) výslovně uvedl, že v případě propuštění by pokračoval v cestě do Německa, aby tam mohli léčit jeho bratra.

15. Správní spis dále obsahuje materiály týkající se Zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová, lékařské zprávy o vyšetření žalobce b) a informace OAMP o azylových systémech v Bulharsku a Rumunsku.
16. Podle § 129 odst. 3 zákona o pobytu nelze-li předání cizince nebo dokončení jeho průvozu uskutečnit ve lhůtě do 48 hodin, a jde-li o průvoz leteckou cestou podle § 152 ve lhůtě do 72 hodin, policie v řízení o zajištění cizince za účelem jeho předání nebo průvozu vydá rozhodnutí, které je prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.
17. Primárně se soud zabýval námitkou žalobců týkající se nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí, s poukazem na skutečnost, že žalovaný v rámci odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí nevzal v potaz skutečnost, že žalobce a) je doprovázen nezletilým žalobcem b), který s ním bude umístěn v zařízení pro zajištění cizinců.
18. Obdobnými situacemi zajištění rodin s dětmi se již opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 24. 7. 2014, č. j. 4 Azs 115/2014-37, www.nssoud.cz, mimo jiné uvedl: „Vzhledem k účelu zajištění je tedy zřejmé, že jej nelze realizovat kdekoli, ale pouze v místě se specifickou kombinací podmínek. Důvodová zpráva k zákonu o pobytu cizinců k tomu dále uvádí: „Vytváří se podmínky pro to, aby zařízení svým vnitřním režimem byla srovnatelná s přijímacími středisky azylových zařízení s rozdílem, že cizinec nemá právo toto zařízení v průběhu zajištění opustit (jen ze zákonných důvodů).“ Slovo „zpravidla“ je tak v případě ustanovení § 130 odst. 1 zákona o pobytu cizinců třeba interpretovat s ohledem na možnost policisty krátkodobě zajistit cizince v policejní cele ve smyslu § 27 a § 28 písm. a) zákona o Policii České republiky. Správní orgán umístí cizince do zařízení pro zajištění cizinců, ledaže by byl umístěn do cely podle zákona o Policii České republiky. Přitom nelze vyloučit nezbytné výjimky spočívající například v nutnosti hospitalizovat cizince apod. Nejvyšší správní soud nepřistoupil na argumentaci, podle které bylo možné umístit stěžovatele do přijímacího či pobytového střediska s odůvodněním, že se jedná o žadatele o mezinárodní ochranu. První věta § 2 odst. 5 zákona o azylu stanoví, že „[ž]adatelem o udělení mezinárodní ochrany se pro účely tohoto zákona rozumí cizinec, který požádal Českou republiku o mezinárodní ochranu, nebo cizinec, který podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v jiném členském státě Evropské unie, je-li Česká republika příslušná k jejímu posuzování.“ Postavení žadatelů o mezinárodní ochranu v České republice za daných skutkových okolností stěžovatelům nepřiznává zákon o azylu, ani jiný právní předpis...faktické situace, kdy přicházelo v úvahu jeho zajištění pouze v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová, ve kterém zákon presumuje pobyt rodiny s dětmi. Je obecně známou informací, kterou uvádí například veřejný ochránce práv, že se zde nacházejí oddělené prostory pro pobyt rodin.“
19. Dále Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 6. 2015, č. j. 1 Azs 39/2015 – 56, www.nssoud.cz, uvedl, že: „Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že za situace, kdy se důvody

zajištění týkají i nezletilého dítěte, nebo pokud je na základě tvrzení zákonných zástupců nebo z okolností případu (malé dítě, žádní příbuzní v České republice apod.) zřejmé, že dítě bude (muset) pobývat po dobu zajištění jeho zákonných zástupců s nimi, musí správní orgány k této skutečnosti přihlídnout. Výše zmíněné podmínky pro vydání rozhodnutí o zajištění (nebezpečí útěku, přiměřenost, existence alternativ), jakož i okolnosti samotného zajištění v případě, že je k němu přikročeno (jeho délka, zařízení, kde bude provedeno...) je poté třeba hodnotit právě s ohledem na skutečnost, že budou přímo dopadat i na nezletilé dítě. Správní orgán i krajský soud vzaly nezletilé dítě v potaz toliko ve vztahu k délce zajištění, která může být dle zákona o pobytu cizinců za takové situace maximálně devadesátidenní. Ostatní podmínky a okolnosti zajištění správním orgánem ani krajským soudem ve vztahu k nezletilému dítěti, fakticky přímo dotčenému tímto zajištěním, posuzovány nebyly. Zejména v obou rozhodnutích zcela absentují úvahy ve vztahu k podmínkám v ZZC, kde mělo být zajištění rodičů vykonáno, byť tak důležité, že se k nim opakovaně vyjádřil i ESLP.“

20. Z rozhodnutí o zajištění žalobce a) nevyplývají žádné úvahy o tom, že by byly hodnoceny podmínky realizace zajištění ve vztahu k nezletilé osobě, a to žalobci b), který je žalobcem a) doprovázen a lze jej bezpochyby považovat za rodinného příslušníka žalobce a), neboť se jedná o sourozence. Z tohoto titulu byl také nezletilý ubytován podle § 140 zákona o pobytu cizinců v zařízení pro zajištění cizinců. Na žalobce b) je nutno hledět jako na dítě ve smyslu Úmluvy o právech dítěte, a vztahují se na něho tedy záruky zvýšené ochrany. Ze shora uvedené právní úpravy i judikatury Nejvyššího správního soudu je zřejmé, že se žalovaný při zajištění musí zabývat i situací nezletilých cizinců, kteří jsou doprovázeni zajišťovanými cizinci. V žalobou napadeném rozhodnutí o zajištění je však pouze zmínka o souhlasu žalobce a) s umístěním nezletilého do zařízení pro zajištění cizinců. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalovaný zatížil své rozhodnutí ve věci zajištění žalobce a) nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
21. Žalovaný se rovněž žádným způsobem nezabýval v žalobou napadeném rozhodnutí otázkou zdravotního stavu žalobce b) a jeho případného vlivu na možnost jeho pobytu v zařízení pro zajištění cizinců. Rovněž v těchto směrech považuje soud žalobou napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
22. Na tomto místě soud poznamenává, že žalovaný se výše uvedené nepřezkoumatelnosti dopustil, přestože podklady pro vyhodnocení výše uvedených skutečností byly řádně založeny do příslušného správního spisu. Tato skutečnost však ani se současným posouzením rozhodných skutečností obsaženým ve vyjádření k žalobě nemůže odstranit výše popsanou vadu žalobou napadeného rozhodnutí.
23. Z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný při jeho vyhotovení zcela odhlédl od skutečnosti, že společně se zajištěním žalobce a) dojde k umístění do zařízení pro zajištění cizinců i v případě žalobce b), který je nezletilým dítětem. Pro fakt, že žalovaný si nebyl vědom specifičnosti postavení žalobců při rozhodování o zajištění, svědčí i to, že nesprávně ve svém rozhodnutí ve vztahu k době zajištění uvedl, že celková doba zajištění nesmí podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců překročit 180 dnů, ačkoliv tato celková doba je podle věty druhé § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců v případě rodiny s nezletilými dětmi (což je nutné v daném případě vztáhnout i na společně cestující sourozence) maximálně 90 dnů.
24. S přihlédnutím k výše uvedené vadě řízení považuje soud za nadbytečné zabývat se dalšími námitkami.

25. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud proto s poukazem na ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. přikročil výrokem I. ke zrušení rozhodnutí žalovaného o zajištění žalobce a) pro vady řízení. Soud nevrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, neboť po vydání rozhodnutí soudu dojde k propuštění žalobců a nebude možné ve věci znovu rozhodnout o jejich zajištění.
26. Podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal výrokem II. žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobci náhradu nákladů řízení nepožadovali a z obsahu správního spisu žádné vynaložené náklady řízení nevyplývají a žalovaný nebyl ve věci úspěšný.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 17. října 2022

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce